

عنوان مقاله:

مقایسه سبک های والدگری و خودآثرمندی والدینی مادران تک فرزند و چندفرزند گروه های سنی ۱۲-۶ ساله شهر بندرعباس

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات پیش دبستان و دبستان، دوره ۲، شماره ۷ (سال: ۱۳۹۶)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۴

نویسندگان:

فاطمه آورند - گروه روان شناسی، واحد بندرعباس، دانشگاه آزاد اسلامی، بندرعباس، ایران.

امین رفیعی پور - گروه روان شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

کبری حاجی علیزاده - گروه روان شناسی، واحد بندرعباس، دانشگاه آزاد اسلامی، بندرعباس، ایران.

خلاصه مقاله:

تعداد فرزندان می تواند روی خانواده و والدین تاثیرگذار باشد. بنابراین این پژوهش با هدف مقایسه سبک های والدگری و خودآثرمندی والدینی مادران تک فرزند و چندفرزند گروه های سنی ۱۲-۶ ساله شهر بندرعباس انجام شد. روش پژوهش توصیفی و از نوع علی-مقایسه ای بود. جامعه آماری شامل کلیه مادران دارای کودکان سنین ۱۴-۶ سال شهر بندرعباس در سال ۱۳۹۵ بودند که در دو گروه مادران تک فرزند و چندفرزند قرار گرفتند و ۹۰ نفر (هر گروه ۴۵ نفر) به روش نمونه گیری خوشه ای تصادفی انتخاب شدند. ابزارهای به کار گرفته شده، پرسشنامه خودآثرمندی والدینی (PSEQ) و پرسشنامه فرزندپروری آلاباما (APQ) بود. برای تحلیل داده ها از آزمون تحلیل واریانس چندمتغیری (مانوا) و نرم افزار SPSS استفاده شد. نتایج نشان داد که بین مادران تک فرزند و چندفرزند در سبک های والدگری تفاوت معناداری وجود ندارد ($p > 0.05$)؛ اما بین مادران تک فرزند و چندفرزند در خودآثرمندی والدینی تفاوت معناداری وجود دارد ($F = 29.21$) و احساسی از شایستگی در فرایند فرزندپروری به والدین بدهد، اما تعداد فرزندان تاثیری بر سبک های والدگری ندارد.

کلمات کلیدی:

سبک های والدگری، خودآثرمندی، تک فرزند، چندفرزند، مادر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1222304>

